

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55484-07 שוכן מוחמד נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ ואח'

מספר בקשה: 12

בפני כב' השופט ירון בשן

תובע שוכן מוחמד

נגד

נתבעים 1. מנורה חברה לביטוח בע"מ
2. אחמד נפסו

פסק דין

- 1 התובע נפגע בתאונה. הוא טוען שלפי פוליסת ביטוח חיים של הנתבעת 1 מגיעה לו "משכורת"
- 2 חודשית, דהיינו תגמול בגין אובדן כושר עבודה. הנתבעת טוענת שהביטוח שערך התובע היה ביטוח
- 3 למקרה מוות, נכות וגם לביטול תשלום פרמיה, אך לא כלל ביטוח לפיצוי חודשי במקרה של אובדן
- 4 הכנסה. שמעתי את עדויות התובע, שוכן הביטוח, עובדת בחברת הביטוח ואקטואר מטעם חברת
- 5 הביטוח. אדם בשם יוסי פדידה נכח בעת לפחות חלק מהמו"מ, אך הוא לא העיד. כמי שרק "פיקח"
- 6 על המו"מ מטעם הנתבעת, ספק אם יכול היה עד זה לזכור אחרי שנות דור מה נאמר בנוכחותו. מכל
- 7 מקום, נטל הוכחת התביעה מוטל על התובע ולא אוקוף את אי-העדו של מר פדידה דווקא לחובת
- 8 הנתבעים (כבקשת התובע). הצדדים סיכמו טענותיהם בכתב, אך רק מקצתן נחוצות להכרעה.
- 9 בין התובע לנתבעת נכרת חוזה ביטוח. עפ"י לשון הפוליסה אין לתובע זכות לסעד המבוקש. התובע
- 10 טוען, שהחוזה שנכרת בפועל שונה מהמסמך הכתוב. טענותיו נוגעות לארבעה עניינים:
- 11 1. התובע מעיד שבעת שהסדיר את פוליסת הביטוח שלו, עם סוכנו, מר נפסו, אמר לו מר נפסו
- 12 שלפי הפוליסה הוא יהיה זכאי, אם יאונה לו רע, ל"משכורת חודשית".
- 13 2. התובע טוען שבהצעת הביטוח תועד רצונו בביטוח המבוקש, אך הוא נרשם בצורה מטעה.
- 14 בהצעה פרק המפרט את סוגי הביטוחים המתבקשים ומשמאלם סכומיהם. ביטוח המעניק
- 15 פיצוי חודשי בגין אובדן כושר השתכרות נקרא "שלב". לשמאלו, לא מצוין כל סכום אך
- 16 לימינו (במאונך) רשום לדעת התובע 2061 ₪.
- 17 3. התובע רכש הרחבת פוליסה המכונה נספח 110. על-פי תוכנו קושר נספח זה את הפיצוי
- 18 החודשי בגין אובדן כושר עבודה עם השחרור מתשלום דמי ביטוח באותה תקופה. לדעת
- 19 התובע, אין בסיס בלשון הפוליסה לאפשרות (שלה טוענת הנתבעת) שהתובע ירכוש את רכיב
- 20 השחרור מחובת תשלום דמי הביטוח בלי שיוכה גם בפיצוי חודשי בגין הפסד כושר עבודה.
- 21 4. בדיווחים שקיבל התובע מדי שנה לשלטונות המס, פירוט כספי של הביטוחים שערך. בחלק
- 22 מהשנים מוזכר רכיב של פיצוי בגין אובדן כושר עבודה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55484-07 שוכן מוחמד נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 התובע טען שלמעשה אינו יודע קרוא וכתוב בעברית אך בעת הדיון הוא הצליח לקרוא טקסטים
- 2 שונים והצליח לעקוב אחרי שאלות שביקשו ממנו התייחסות לפרטים המופיעים במסמכים שהוצגו
- 3 בפניו. לאור זאת, נראה שטענתו מעט מופרזת (אם לא לחלוטין בלתי נכונה).
- 4 בידי התובע היו מסמכים שונים הנוגעים לביטוח – הפוליסה, ודיווחים שנתיים שהופקו לו ע"י
- 5 חברת הביטוח לצורכי מס. עד שהגיש את התביעה אין כל תיעוד לטענה שלו שמגיע לו הסעד
- 6 המבוקש, או לטענה שלו שהפוליסה שהונפקה לו שונה מהפוליסה שביקש לרכוש.
- 7 במקצת השנים מופיעה בדיווחים לשלטונות המס שהנפיקה הנתבעת לתובע שורה המתייחסת
- 8 לביטוח כפני אובדן כושר עבודה – אך לא מצויין לצידה סכום כלשהו. עובדת חברת הביטוח
- 9 שנשאלה על-כך בחקירתה הנגדית, סברה שההבדלים בנוסח הדיווח הם תולדה של שינויים בהנחיות
- 10 שקיבלו חברות הביטוח במרוצת השנים, אך לא ידעה להפנות להנחיה ספציפית. בעיני רישום זה
- 11 לא יכול לתמוך בטענת התובע כלל. להפך, מה שעולה ממנו היא שמעולם לא סברה חברת הביטוח
- 12 שהוא רכש ביטוח בגין אובדן כושר עבודה והוא מעולם לא מצא לנכון למחות על סברתה.
- 13 התובע מפנה לרישום בשולי הצעת הביטוח מימין. לדעתו כתוב שם 2061ש והסכום מתייחס דווקא
- 14 ל"שלב" (דהיינו לפיצוי החודשי בגין אובדן כושר השתכרות). אין לתובע הסבר מדוע צויין סכום כזה
- 15 בשוליים מימין, ולא במקומו הנכון, משמאל (כמו סכומים אחרים). התובע גם לא הסביר מדוע
- 16 דווקא סכום מדוייק זה משקף את הכנסתו, או את הפיצוי החודשי המוסכם. דומה שטיעון זה
- 17 משקף תובנה מאוחרת מאוד, בכתב התביעה נטען לפיצוי חודשי של 3000ש דווקא. עובדת חברת
- 18 הביטוח שנשאלה על-כך הכניסה את ב"כ התובע כששיערה שרשום שם "206ש" עם קווים ונקודות
- 19 לצידו והסכום משקף דווקא את דמי הביטוח החודשיים. עיון ברשימה לפוליסה מראה שהצדק עמה
- 20 – הפרמיה החודשית שאמור היה התובע לשלם עפ"י פרטי ההצעה היא אכן 206ש (ונוספו לה דמי
- 21 ביטול תקופת הכשרה של 3 חודשים בסך 80 ש).
- 22 ענין נוסף שבו יצא קצפו של ב"כ התובע על עובדת חברת הביטוח היה נספח 110. בנספח זה מדובר
- 23 על רכישת הרחבה לפוליסה הכוללת תשלום חודשי בגין אובדן כושר עבודה וכן מצויין שם,
- 24 שבתקופה שמשולם תגמול חודשי זה, יהיה המבוטח משוחרר מתשלום דמי הביטוח. על-פי נוסח
- 25 הדברים, הם אכן כרוכים זה בזה. ב"כ התובע ביקש מעובדת חברת הביטוח להראות היכן נמצאת
- 26 בפוליסה האפשרות ששני הרכיבים יופרדו זה מזה. תשובתה היתה ש"זה מה שרכש המבוטח" והיא
- 27 הפנתה לשורות הראשונות של נספח 10, המכפילות אותו להצעת הביטוח ולמסמכים אחרים.
- 28 אין לקרוא את נספח 110 במנותק מהצעת הביטוח. נספח 110 עוסק בזכותו של המבוטח לקבל
- 29 תגמול חודשי, אך בהיותו מסמך כללי, שלא נערך לכבודו של מבוטח ספציפי, אין ללמוד ממנו על
- 30 שיעורו של התגמול החודשי. פרט מרכזי זה חייב להיות מפורט במסמך אחר. מכאן, שבהכרח, כפוף
- 31 נספח 110 למסמכים אחרים – ובראש ובראשונה לרשימה לפוליסה ולהצעת הביטוח, שמהם ניתן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55484-07 שוכן מוחמד נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ ואח'

1 ללמוד מה בדיוק ביקש המבוטח ומה קיבל בסופו של דבר (והרי אין חפיפה הכרחית ומוחלטת בין
2 השניים – לא כל מה שאדם מבקש בהצעה, הופך להיות לבסוף חלק מחוזה).

3 ברשימה לפוליסה ובמסמכים אחרים, מופיע פירוט דמי הביטוח שעל המבוטח לשלם בגין כל אחד
4 ואחד מרכיבי הפוליסה. **מעולם** לא נגבו מהתובע דמי ביטוח בגין ביטוח אובדן כושר עבודה. סוכן
5 הביטוח העיד שבעת שהוא מכין ביטוחים ללקוחותיו הוא מפרט באוזניהם את החלופות השונות
6 ומתאים אותן לצרכיהם וליכולתם. הדבר נשמע סביר, בהתחשב בכך שפרנסתו של סוכן היא על
7 מכירת ביטוחים. הסוכן סבר, שהתובע לא רצה בביטוח בשל אובדן כושר עבודה מפני שזה היה לו
8 יקר מדי. ב"כ התובע סבר שמדובר בטענה לא סבירה, אך אם אכן, רכישת כיסוי לסכום של 3,000 ₪
9 היתה אמור לעלות במונחי 1988 כ-130 ₪, ברור שזו היתה תוספת של 60% לערך על הפרמיה
10 ששולמה בפועל. סביר שבמונחי 1988 וברמת הכנסתו של התובע היה מדובר בסכום משמעותי.

11 לסיכום: עפ"י הפוליסה הכתובה לא זכאי התובע לסעד שביקש. לטענתו, הפוליסה לא משקפת את
12 ההתקשרות האמיתית שלו עם חברת הביטוח, באמצעות הסוכן. הטענה נכבשה במשך שנות דור,
13 ולאחר שמעולם לא שילם התובע את דמי הביטוח המתאימים לפוליסה שלטענתו רכש. הטענה
14 מתבססת על עדות יחיד של בעל-דין, העומדת בניגוד למסמכים ולהיגיון, לא נתמכת בכל ראיה
15 חיצונית ולא מתיישבת עם הראיות הנסיבתיות (שאכן אין משקרות לעולם, כמצוטט מפרופ' מאטי,
16 אך יש לפרשן בזהירות). למעשה, ניתן וצריך לדחות את התביעה עפ"י עדות התובע עצמו. התובע
17 העיד שכאשר פנה לסוכן הביטוח הוא לא ידע מה הביטוח שהוא מבקש לעצמו. הוא גם העיד,
18 שהסוכן כלל לא אמר לו את סכום ה"משכורת" החודשית המדוברת. משמע, התובע טוען שהפוליסה
19 "לא נכונה", אך הוא עצמו לא ידע מה צריך היה להכתב בפוליסה ה"נכונה"!

20 דומה שהדבר מבהיר את התמונה לחלוטין. מר נפסו הציג בפני התובע חלופות שונות, ובין השאר
21 הסביר לו שניתן לרכוש ביטוח בגין אובדן כושר השתכרות, וביטוח כזה יקנה לו בעת צרה
22 "משכורת". מעולם לא הגיעו הצדדים להסכמה באשר לשיעורה של אותה "משכורת" וממילא
23 מדובר במונח שמעולם לא הבשיל לידי חוזה. אכן, סבירה בעיני טענת הסוכן נפסו, שכאשר שמע
24 התובע מה עלות כיסוי זה, הוא ויתר עליו. ממילא לא רכש אותו, לא שילם עבורו ואינו זכאי לקבלו.

25 לאור האמור התביעה נדחת. התובע ישא בהוצאות הנתבעים בסך כולל 10,000 ₪.

26 ניתן היום, כ"א שבט תשע"א, 26 ינואר 2011, בהעדר הצדדים.

27

28 ירון בן ששון, שופט

29

30